

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 februarie 2016, ora 10³⁰

Cuvântul de introducere din **Ioan 10:22-30**: „În Ierusalim se prăznuia atunci praznicul înnoirii Templului. Era iarna. Și Isus Se plimba prin Templu, pe sub pridvorul lui Solomon. Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: «Până când ne tot ții sufletele în încordare? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o deslușit.» «V-am spus», le-a răspuns Isus, «și nu credeți. Lucrările, pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine. Dar voi nu credeți, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteți din oile Mele. Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. Eu și Tatăl una suntem.»”.

Rom. 8:38-39: „Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru”.

Tare aș dori să știu câți copii au fost binecuvântați și dedicați lui Dumnezeu în decursul ultimilor șase zeci de ani. Este frumos că noi respectăm Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare domeniu al vieții. În zilele Domnului nostru copilașii au fost aduși la El și Domnul i-a binecuvântat. Exact așa este și astăzi. Dar El nu a botezat. Și aici în mijlocul fraților și surorilor a venit un mare necaz. I s-a întâmplat fratelui Branham că el și-a botezat fiica când aceasta avea vârsta de opt ani. Fratele Branham era un om atât de amabil și drăgălaș încât pentru el toți copiii lui Dumnezeu și proprii lui copii au însemnat totul. Într-o bună zi fetița sa Rebeca a venit pe poala lui și i-a spus: „Eu cred, eu totuși cred, eu cred în Isus Hristos. De ce nu pot fi eu botezată?”. Da. Și știți ce a reieșit din aceasta? Că acum frații care se referă la fratele Branham botează copii începând cu vârste de 6, 8 sau 10 ani; este pur și

simplic o catastrofă. Numai pentru că bărbatul lui Dumnezeu a lăsat să-i vorbească inima. Până astăzi eu n-am botezat pe nimeni sub vârsta de 12 ani. Noi avem Sfânta Scriptură ca singura unitate de măsură în toate domeniile. Răscumpărătorul nostru a fost dedicat și tăiat împrejur a opta zi. După aceea noi auzim despre El doar atunci când era la vârsta de 12 ani când a mers în Templu și a vorbit cu cărturarii despre Împărăția lui Dumnezeu. De la început noi am luat aceasta ca o unitate de măsură, că începând cu vârsta de 12 ani poți lua decizia corectă. Dar vă rog: nu fără pocăință, nu fără întoarcere înapoi la Dumnezeu, nu fără ca să fi trăit iertarea. Și în acest punct ordinea divină trebuie să rămână valabilă. Pentru mine ea va fi valabilă în vecii vecilor.

Așa cum a fost accentuat deja, dragi frați și surori, acum întregul pământ ne ascultă și toți ne pot vedea. Lui Avraam i-a fost făgăduit: „*«Uită-te spre cer și numără stelele dacă poți să le numeri.» Și i-a zis: «Așa va fi sămânța ta»*” (Gen. 15:5). Așa cum Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, la fel Îl credem noi astăzi pe Dumnezeu. Așa cum Avraam a primit făgăduința, la fel am primit noi făgăduințele lui Dumnezeu. Așa cum Avraam a fost ascultător, la fel suntem și noi. Un lucru este în Gen. 18:10, când Domnul Dumnezeu i-a dat făgăduința: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu*”. Dar al doilea lucru este în Gen. 22:2: „*La pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune*”. Avraam nu s-a sfătuit cu Sara, nu s-a sfătuit cu niciun om, nu s-a sfătuit cu carnea și cu sângele. El a zis slugilor sale: „*...eu și băiatul ne vom duce până acolo să ne închinăm, și apoi ne vom întoarce la voi*” (Gen. 22:5). Avraam a știut că trebuie să-l jertfească pe Isaac, dar a crezut că după ce îl va jertfi, Dumnezeu îl va învia din morți și că amândoi se vor întoarce. Este o credință vie: că ceea ce a făgăduit Dumnezeu, El o va și împlini.

Cu adevărat Dumnezeu a preluat responsabilitatea pentru tot și noi avem dreptul să ne încredem în El pe deplin și să știm că în zilele noastre El va duce la încheiere lucrarea de răscumpărare. Așa cum am mai spus și ieri seară, cu adevărat este un AȘA VORBEȘTE DOMNUL, nu numai că „Eu vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte să vină ziua aceea mare și înfricoșătoare a Domnului”, ci și: „Așa cum Ioan Botezătorul a

fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Eu am spus aceasta deja aici de două, trei ori: fratele Branham a vizitat exact 12 țări și de fiecare dată a ținut adunări evanghelistice; lucrul principal era: să propovăduiască Evanghelia, să-i cheme pe oameni la Domnul și apoi să se roage pentru bolnavi. Aceasta a fost însărcinarea lui deosebită. Dar apoi a venit călăuzirea pe care i-a dat-o Domnul. El a văzut în viziune cum cei șapte îngeri s-au coborât în norul supranatural și apoi i-a fost poruncit să se ducă în Arizona pe muntele Sunset și acolo s-a și întâmplat. Cele șapte detunături puternice de tunet l-au determinat să se uite în sus și în acea clipă când s-a uitat în sus el a văzut norul, i-a văzut pe cei șapte îngeri. Fratele Branham a spus că al șaptelea înger a însemnat pentru el mai mult decât toți ceilalți șase. „Al șaptelea înger din acea constelație sub formă de piramidă a fost acela care mi-a vorbit și mi-a spus: «Întoarce-te la Jeffersonville pentru că a sosit timpul deschiderii peceților»”.

Scumpi frați și surori, în timpul nostru s-au întâmplat lucruri supranaturale pe pământ. Dumnezeu ne-a direcționat atenția pentru ca în interiorul nostru noi să primim respect, să fim pregătiți și să știm că n-a apărut un bărbat, ci că în timpul nostru a fost un bărbat trimis de Dumnezeu având o însărcinare divină care este în legătură cu partea din istoria mântuirii din timpul nostru. Știm că Domnul nostru a pus în Biserică apostoli, proroci, evangheliști, păstori și învățători, dar slujba fratelui Branham n-a fost doar pentru o biserică locală, ci a fost pentru întregul Trup al Domnului de pe întregul pământ, pentru Biserica întâilor născuți.

Așa cum a citit fratele Alfred Borg: „Oile Lui ascultă de glasul Lui”. Pe scurt putem spune că El este atât bunul Păstor cât și Mielul lui Dumnezeu care a murit pentru noi. Bunul Păstor Și-a dat viața pentru oile Sale. Noi suntem săpați în mâinile Lui care au fost pironite pe cruce. În acea clipă când Răscumpărătorul nostru a strigat: „*Dumnezeule Meu, Dumnezeule Meu, pentru ce M-ai părăsit?*” aceea a fost clipa când toate păcatele lumii au fost puse asupra Lui. Dar în următoarea clipă s-a împlinit: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*” (2 Cor. 5:19). El nu Se mai gândește la păcatele noastre. Aceea a fost ziua pe

care Dumnezeu a făgăduit-o dinainte și a lăsat ca totul să fie scris în întregul Vechi Testament.

Noi suntem mulțumitori din toată inima că noi și astăzi putem auzi glasul Lui, glasul Cuvântului Său. Aceasta s-a auzit și în Cuvântul de introducere: noi suntem în acest loc ca să recunoaștem voia lui Dumnezeu și să facem după voia Lui. Domnul și Răscumpărătorul nostru a spus: „*Mâncarea Mea (hrana Mea) este să fac voia Celui ce M-a trimis*”. Care este mâncarea ta și mâncarea mea spirituală? Este Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu care ne-a fost descoperit. „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”. Și „*Cuvântul lui Dumnezeu este Sămânța*” (Luca 8:11). Iar noi am primit această sămânță divină în noi. Scumpi frați și surori, aici este taina Domnului nostru: Domnul nostru a fost Cuvântul, Sămânța. În Gen. 3:15 este făgăduită Sămânța care avea să vină și să zdrobească capul Șarpelui. El, ca Sămânță, S-a descoperit și a venit într-un trup de carne, ca să zdrobească capul Șarpelui și să scoată afară țepușul morții. „*Unde îți este boldul (țepușul), moarte? Unde îți este biruința, moarte (iadule)?*” (1 Cor. 15:55). Îi mulțumim lui Dumnezeu care ne-a dăruit biruința prin Isus Hristos, Domnul nostru. Aceasta este Evanghelia deplină, sfântă pe care am auzit-o și pe care noi o credem din toată inima și din tot sufletul.

Scumpi frați și surori, noi suntem o parte a evenimentelor mântuitoare din timpul nostru. Putem avea parte directă de ieșirea afară, de separare și de pregătire. Și de fiecare dată ne gândim la versetele biblice: „*Fiți pregătiți pentru că nu știți ziua și ceasul*”. Ne gândim la locurile unde este scris că aceia care au fost pregătiți au intrat în Odaia de nuntă, ne gândim la locurile unde este scris: „*Mireasa Lui s-a pregătit*”. Sunt cu adevărat versete biblice scumpe care de fiecare dată ne indică țința și atenția noastră este direcționată la ceea ce este important.

Doresc să citesc câteva versete biblice. Astăzi va avea loc un botez. Trebuie s-o spun foarte clar: nu să intri în apă un păcătos uscat și să ieși afară un păcătos ud. Ci mai înainte noi trebuie să experimentăm trăirea mântuitoare, pocăința și iertarea, pentru ca botezul să poată fi legământul unei conștiințe curate cu Dumnezeu. Pentru ca să dovedim

că noi am primit răscumpărarea și iertarea noastră. Nu doar să împlinim o formă în exterior, ci să știm în adâncul inimii ceea ce a spus Domnul nostru în Marcu 16:16: *„Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit”*. Este necesară credința în lucrarea isprăvită. Ieri seară am amintit pe scurt acest lucru. Este scris în Ioan 16:8: *„Când va veni Duhul Adevărului va dovedi (convinge) lumea vinovată în ce privește păcatul (necredința)”*. Prin vestirea Cuvântului credința din oameni trebuie să fie trezită, trebuie să aibă loc această trezire. Necredința face Cuvântul lui Dumnezeu fără putere pentru cel ce nu crede, dar credința ta lasă ca Cuvântul să-și manifeste puterea lui în tine și îți este descoperit ceea ce a făgăduit Domnul.

Citim din Ioan 16:7-11: *„Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea; în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat”*.

Nu că va fi judecat cândva, ci stăpânitorul lumii acesteia este judecat, capul Șarpelui a fost zdrobit, țepușul morții a fost scos. Noi nu mai trebuie să trăim și să rămânem în păcat și necredință, în neascultare, ci avem posibilitatea să ne dedicăm viața Domnului, iar El ne acceptă și ne primește.

În 1 Cor. 1:7-9 este scris: *„Așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos. El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru”*.

Este așa frumos că nu trebuie să ne forțăm. Ci să-L lăsăm pe Dumnezeu să lucreze și să spunem: „Doamne, iată-mă! Te rog dăruiește-mi har”. Trebuie să se întâmple și se va întâmpla.

Bărbatul lui Dumnezeu scrie mai departe în 1 Cor. 2:7: *„Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci”*.

Noi nu purtăm cu noi idei și nici răstălmăciri. Ci noi prezentăm înțelepciunea ținută ascunsă, ca ceea ce a fost ascuns să vă fie descoperit. Despre aceasta este vorba: ca Dumnezeu să descopere toate tainele din Cuvântul lui Dumnezeu care au fost ascunse; El a vrut să le descopere și le-a și descoperit. Așa cum am spus ieri: fie că este vorba de căderea în păcat, de dumnezeire, botez, fiecare temă biblică a fost descoperită proaspăt din nou. Voi puteți citi diferitele versete biblice și veți recunoaște că Dumnezeu S-a îngrijit atât de mult ca să ne vorbească, pentru ca, prin har, să ne descopere ceea ce a fost ascuns, dar aparținea de planul de mântuire al lui Dumnezeu.

În Coloseni apostolul Pavel a accentuat lucruri deosebite. Doar citesc pe scurt din Col. 2:13-14: *„Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile...”*. N-a mai rămas nicio singură greșeală, zapisul a fost rupt, harul este har, iertarea este iertare, împăcarea este împăcare. Viața veșnică este viața veșnică. Prin har, Dumnezeu ne-a dăruit tot ceea ce este în legătură cu mântuirea noastră. Apoi Col. 2:15: *„A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce”*.

Scumpi frați și surori, prin înviere a fost adusă dovada divină aici pe pământ: că Satan este biruit, iadul este biruit. Domnul nostru a înviat în strigăte de biruință, a învins triumfător; El a spus: *„Eu trăiesc și voi, de asemenea, să trăiți. Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”*. Răscumpărarea este prețioasă și noi putem s-o acceptăm și s-o primim. Noi ne putem regăsi în Biblie, având un acord interior pentru tot ceea ce este făgăduit. Așa cum a fost citit în cuvântul de introducere, El Și-a dat viața pentru noi. Pe cât de adevărat este că El Și-a vărsat Sângele, Sângele noului legământ, tot atât de adevărat este și ceea ce stă scris în Mat. 26:28: *„Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care a fost vărsat pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*.

Scumpi frați și surori, nu vă mai lăsați amăgiți și chinuiți de Dușman, nu-l mai lăsați să vă reproșeze, nu-l mai lăsați să vă învinuiască! Noi citim aceasta încă o dată din Rom. 8, că nu mai este

nimic de osândit în aceia care sunt în Isus Hristos. Sarcina lui Satan este să învinuiască, dar însărcinarea noastră este să-l respingem: „Satan ești biruit, n-ai niciun drept în viața noastră, nu! Noi suntem proprietatea Domnului și Îi aparținem”. Putem reciti de fiecare dată aceste versete minunate din Rom. 8, dar vă rog frumos: primiți-le odată! Luați-le în inima voastră și aplicați-le pentru voi! Regăsiți-vă în aceste versete și spuneți: „Aceste cuvinte sunt pentru mine. Dumnezeu mi le spune mie personal, sunt scrise pentru mine”. Și atunci noi le vom trăi personal.

În Rom. 8 sunt scrise cuvinte prețioase, minunate. Rom. 8:30: *„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”*. Este o lucrare de răscumpărare completă, desăvârșită pentru vecii vecilor. Apoi vers. 33: *„Cine va ridica păra împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!”*.

Scumpi frați și surori, și în mijlocul nostru n-are voie să fie nicio acuzație împotriva vreunui frate. De pe buzele noastre n-au voie să iasă niciodată cuvintele: „Fratele nostru a făcut aceasta și cealaltă”. Nici o singură dată buzele noastre n-au voie să rostească sau să exprime așa ceva! Dacă facem așa ceva, atunci suntem direct în slujba Acuzatorului, Pârâșului fratelui nostru. Sfânta Scriptură ne spune prin evanghelistul Ioan: *„cine iubește pe Dumnezeu iubește și pe fratele său”* (1Ioan 4:21). Noi suntem chiar obligați să ne dăm viața pentru fratele nostru (1Ioan 3:16b). Acela care părăște nu este pregătit să-și dea viața pentru fratele său. Dar cine a primit iertarea în mod personal acela va practica iertarea din inimă și nu va socoti nimic nimănui.

Apoi a mai fost amintit Rom. 8:38-39: *„Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru”*.

Ce scrie Pavel în 1 Cor. 13? Chiar dacă aș cunoaște toate tainele și chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragostea lui Dumnezeu, nu sunt nimic altceva decât o aramă

sunătoare. Dragostea lui Dumnezeu dăinuie, dragostea față de Dumnezeu și Cuvântul Său, dragostea unii față de alții. Să spunem și aceasta foarte clar, așa cum a amintit-o apostolul Ioan: tu nici măcar nu-L poți iubi pe Dumnezeu dacă nu iubești pe fratele tău pe care îl vezi. Dacă tu nu-l iubești pe fratele tău pe care îl vezi, atunci cum Îl poți iubi pe Dumnezeu pe care nu-L vezi? Uit-o! Uit-o! Pocăiește-te, întoarce-te la Dumnezeu! Pocăiește-te și spune: „Doamne, Te rog iartă-mă! Dăruiește-mi îndurare!”.

Scumpi frați și surori, timpul este foarte serios. N-are niciun sens să ne înșelăm pe noi înșine sau pe alții. Cea mai mare daună pe care ne-am putea-o produce nouă înșine ar fi dacă nu ne punem pe deplin de partea lui Dumnezeu.

Pentru toți aceia care doresc să se boteze, pentru toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru, spunem clar și deslușit ceea ce a spus Domnul nostru în Ioan 3:3: „*Voi trebuie să vă nașteți din nou. Altfel nu puteți vedea Împărăția lui Dumnezeu*”. Există doar două cerințe obligatorii de «Trebuie»: «Trebuie» să fii născut din nou; și toți aceia care se închină lui Dumnezeu «Trebuie» să I se închine în duh și în adevăr. Cine nu I se închină lui Dumnezeu în duh și în adevărul Cuvântului, acela se închină pe lângă Dumnezeu și atunci se împlinește Scriptura: „*Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături* (pe care și le stabilesc ca bază a credinței lor) *care nu sunt decât niște porunci omenești*”. Întreaga lume este plină de așa ceva. Dar adevărații închinători care L-au trăit pe Dumnezeu, care au primit Cuvântul, care s-au lăsat străpunși de Adevăr, adevărații închinători se vor închina lui Dumnezeu care este Duh, în duh și în adevăr.

Așadar toți aceia care doresc să se lase botezați și toți aceia care sunt deja botezați, vă rog primiți aceasta ca un cadou din partea lui Dumnezeu: așa cum nașterea noastră trupească este începutul vieții noastre pământești, la fel nașterea din nou, din Cuvânt și Duh, este începutul vieții noastre spirituale. Fără naștere nu este posibil nici un început. Fără o naștere din Dumnezeu, prin Duh și Cuvânt, noi avem doar religie și încă o dată religie, și lumea este plină de așa ceva. Înaintea fiecărei nașteri trebuie să aibă loc o împreunare prin dragoste. Trebuie să fie o sămânță. Toți cei ce sunt răscumpărați prin Sângele

Mielului, ei sunt uniți adânc cu Dumnezeu și primesc Cuvântul lui Dumnezeu, ca Sămânță, în inima lor; apoi Duhul Sfânt vine asupra noastră, și în acel moment în noi ia ființă viața nouă divină și suntem născuți din nou la o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți. Scumpi frați și surori, acestea sunt realități divine care trebuie să fie descoperite în viața noastră duhovnicească, prin har.

Apoi avem diferitele versete biblice care dau mărturie; să mergem direct la 1 Petru 1, unde bărbatul lui Dumnezeu a arătat cum are loc nașterea din nou. Citim 1 Petru 1:22-23: „*Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima...*”. Știți voi ce trebuie să se întâmple acum? Fiecare din noi, liniștit, să spună cuvintele: „Iubite Domn, Te rog permite să se întâmple în mine așa cum este scris aici!”

S-o citim încă o dată: „*Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr, v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută...*”. Dragostea de frați trebuie să fie neprefăcută. Nu în față într-un fel și pe la spate altfel! Dragostea trebuie să fie neprefăcută. Adevărata dragoste a lui Dumnezeu trebuie să fie descoperită.

Mai departe este scris: „*...iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima*”. Nu știu dacă voi o puteți înțelege, dar eu o simt; cu cât mai mult, cu atât mai bine. Dacă îi dai mâna unui frate sau unei surori, nu este doar o strângere de mână, ci este o legătură interioară în dragostea lui Dumnezeu. Negreșit, este o legătură interioară în dragostea lui Dumnezeu. L-ai putea îmbrățișa, i-ai da sărutul frățesc, dar totul își are rădăcina și temelia pusă în dragostea lui Dumnezeu. Dragostea lui Dumnezeu nu ține în socoteală absolut nimic celuiilalt. Dragostea lui Dumnezeu mijlocește pentru iertare și împăcare.

Citim și 1 Petru 1:23: „*Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac*”. Aleluia!

Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru că nu este scris doar aici, ci este scrisă în viața ta și în viața mea ca o trăire divină adevărată! Lui, Dumnezeului nostru celui viu Îi dăm toată cinstea pentru aceasta.

Apoi în 1 Petru 1:25 bărbatul lui Dumnezeu a încheiat cu următoarele cuvinte: „*Dar Cuvântul Domnului rămâne în veac...*”. Și tu și eu, noi care am primit Cuvântul lui Dumnezeu și am trăit harul lui Dumnezeu, avem viață veșnică, vom trăi veșnic și vom fi la Domnul pentru totdeauna. Și lucrul frumos care este scris aici: „...*Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie*”. Și în timpul nostru a fost propovăduită Evanghelia veșnic valabilă.

În Efes. 4 apostolul spune cum trebuie să ne rânduim viața noi, pocăiții, înaintea lui Dumnezeu. Am putea începe cu Efes. 4:17: „*Iată, dar, ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul* („Iată, dar, ce vă îndemn serios în Domnul” – lb. germ.): *să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii în deșertăciunea gândurilor lor*”. Din clipa pocăinței viața noastră se schimbă. Noi părăsim calea cea largă și pășim pe calea îngustă, intrăm pe poarta îngustă și știm care este ținta noastră. Vers. 17-19: „...Așa că, *să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii, în deșertăciunea gândurilor lor, având mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor. Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s-au dedat la desfrânare și săvârșesc cu lăcomie orice fel de necurăție*”.

Dacă astăzi ne-am uita în lume. Unde mai găsești în lumea aceasta ceva sfânt și divin? Toți aleargă pe calea largă.

Dar apoi nouă ne este dat îndemnul din Efes. 4:22-23: „*cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică* („se prăpădește” – lb. germ.) *după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre spirituale*”. Nu doar să spuneți: „Eu mă botez”, ci să-L rogi pe Dumnezeu ca să se întâmple cu adevărat, ca să se petreacă o înnoire în adâncul adâncului interiorului tău. Pentru ca după botez să nu umblăm mai departe cu natura veche, în însușirile omului vechi, ci să știm că am primit trecere înaintea lui Dumnezeu. Noi ne-am mărturisit Lui păcatele noastre, și prin credință am acceptat și primit iertarea noastră. Fiecare să-și părăsească calea proprie, cea veche și largă, și să-L urmeze pe Domnul.

Ce citim noi în mod deosebit în Ioan 8? Acolo este scris că înaintea Domnului nostru a fost adusă o femeie care a fost prinsă în preacurvie. Apoi au venit acuzațiile. Dar care a fost ultima afirmație pe

care a spus-o Domnul femeii cu privire la aceasta? „*Du-te, și să nu mai păcătuiești*” (Ioan 8:11). „Du-te și nu mai păcătui, să n-o mai faci niciodată, să n-o mai faci niciodată! Eu te iert, dar să nu mai păcătuiești”. Domnul spune aceasta tuturor. Cu adevărat există oameni care au un duh de minciună, un duh de înșelătorie; există atâtea duhuri de care oamenii sunt posedați. De aceea cu adevărat este necesar ca să aibă loc o înnoire interioară înfăptuită de Dumnezeu, pentru ca toți să fie răscumpărați prin Sângele Mielului, să primească iertarea vinei păcatelor lor și să trăiască înnoirea lor interioară, prin har, așa cum este scris în acest loc.

Citesc încă o dată Efes. 4:23: „*și să vă înnoiți în duhul minții voastre*” („Să vă înnoiți în adâncul duhului vostru” – lb. germ.). Nu doar la suprafață, nu cu intenții bune, ci să spui: „Doamne, Te rog lucrează Tu în mine! Ca să aibă loc în mine o purificare până în adâncul adâncului, o înnoire, o naștere din nou, pentru că doresc să-Ți plac Ție”. Apoi urmează vers. 24: „*îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul*”. Dumnezeu S-a îngrijit de aceasta și noi știm că este posibil.

Să nu fii un rob al păcatului. Acela pe care Fiul îl eliberează acela este liber cu adevărat. Cine este legat de țigară, cine mai este robit de diferite legături de care nu se poate elibera, dacă voi singuri nu reușiți, atunci veniți. Noi ne rugăm împreună cu voi până veți fi eliberați. Nu le ajută la nimic oamenilor care trec de pe această parcelă a Centrului misionar dincolo pe parcarea magazinului Real și-și aprind țigarea. Aceasta nu are voie să se mai întâmple de acum înainte, de acum înainte nu mai are voie să se întâmple, nu, nu, nu! Dumnezeu este acum prezent, Dumnezeu vă ajută, Dumnezeu vă eliberează. Mesajul crucii este o putere divină. Nu este doar un mesaj. Este așa cum a scris Pavel: „Propovăduirea Cuvântului crucii este puterea lui Dumnezeu pentru aceia care sunt pe calea mântuirii”. Lasă-te mântuit, lasă-te eliberat! Primește-o astăzi de la Dumnezeu! Nu te mai lăsa robit! Nu te mai lăsa vândut ca un prost! Ci crede în Isus Hristos și primește-ți răscumpărarea și împăcarea, pe deplin, pentru tine personal! După aceea tu vei pleca acasă pe drumul tău, răscumpărat și eliberat și vei putea spune cu adevărat: „S-a meritat să fiu astăzi în această adunare”. S-a meritat să ascuți Cuvântul, să-l crezi și să-l primești.

Apoi avem locul din Efes. 5 unde ordinea divină ne este arătată înaintea ochilor. Nimeni nu este exclus, toți sunt incluși. Din Efes. 5 ar trebui să începem de la vers. 21: „*Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos. Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului. Și, după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile*”. Apoi urmează Cuvântul adresat bărbaților. Efes. 5:25-27: „*Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană*”. Aceasta este și va fi rezultatul ultimei propovăduiri. Domnul va înfăptui în noi ascultarea. Și cine citește mai departe va vedea că urmează și Cuvântul adresat copilașilor: „*Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept*” (Efes. 6:1). Aici, în Efes. cap. 4, 5 și 6, este Cuvântul adresat tuturor, toți sunt amintiți pe rând.

Scumpi frați și surori, haideți s-o spunem cu toată claritatea. Cu neascultarea noi nu vom putea ajunge niciodată ținta. Și dacă în inima noastră este cea mai mică opoziție împotriva unui verset biblic ce este atunci? Nu, nu! Ci toți să aveți un acord interior față de fiecare Cuvânt. Fiecare soră să aibă un acord interior față de fiecare Cuvânt, atunci este armonie. Atunci fiecare își găsește locul pe care Dumnezeu i l-a rânduit și atunci va fi armonie. Eu nu știu dacă am putea spune ceva privat aici, dar nu mănânc nicio mâncare la care să nu fiu întrebant: „Îți place mâncarea? Este gustoasă?” Nu este nicio zi în care înainte de a închide ochii să n-aud cuvintele: „Mă bucur că te am”. Scumpi frați și surori, haideți să trăim după măsura aceasta a Cuvântului, fără nicio forțare proprie. Fiecare femeie și fiecare bărbat să spună: „Iubite Domn, Te rog permite-mi să-mi găsesc locul în domeniul pământesc, în cel duhovnicesc, în Biserică și în slujire”. Tot ceea ce trebuie făcut să se facă spre cinstea Domnului. Și noi cu toții știm că începe cu noi înșine, cu fiecare personal. Cine n-are pacea, acela nu va face nimic altceva decât să producă tulburare. Acela care a primit pacea cu Dumnezeu și o are, acela va purta pacea și o va răspândi mai departe. Începe cu fiecare personal, cu căsnicia, cu familia cu Biserica. Fie ca prin îndurarea Lui,

Dumnezeu să fie cu fiecare din noi, să intre în dreptul Său și fără pată, fără nicio zbârcitură să fim confirmați și plăcuți înaintea lui Dumnezeu. Spălați în Sângele Mielului; să facem o baie în Cuvântul Domnului, scufundați pe deplin în apa Cuvântului. Cuvântul „botez”, în limba greacă „baptizein” înseamnă scufundare; tu ai murit, eul tău nu se mai vede, tu ești îngropat cu Hristos și ai înviat la o viață nouă cu Dumnezeu. Așadar să se împlinească: *„trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui în mine”* (Gal. 2:20).

Astăzi n-am vorbit prea multe despre mesaj și nici nu trebuie s-o facem. Va trebui să scriu despre unele teme, ca să-i dau dreptate Cuvântului lui Dumnezeu și să pun totul în lumină, din perspectiva biblică.

Să cuprindem despre ce este vorba acum. Domnul aduce Biserica Sa înapoi la început, la toate trăirile mântuitoare: pocăința, întoarcerea la Dumnezeu, botezul în apă, botezul cu Duhul Sfânt, o înnoire deplină, nașterea din nou prin Duhul Sfânt până la pecetluirea cu Duhul Sfânt, pentru ziua răscumpărării trupurilor noastre. Noi toți am înțeles că timpul este foarte serios. Ne uităm spre Israel, ne uităm la propria țară, la Europa, peste tot unde ne-am uita, cu adevărat nimic nu mai este cum a fost odată. Pretutindeni sunt tulburări, revoltă, nedreptate; în orice loc privești vezi doar nedreptate. Dar Îi mulțumim lui Dumnezeu care ne-a spus: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie”*. Cu adevărat, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu noi putem recunoaște că acum trăim în ultima perioadă de timp dinaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

De tema noastră aparține și faptul că Dumnezeu a trimis o foame după auzirea Cuvintelor Lui. Același Dumnezeu care a spus că „mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos” S-a îngrijit ca aceasta să se împlinească și se și împlinește. Cu adevărat marginile pământului sunt ajunse. Astăzi noi dorim s-o exprimăm în acest loc: fiți binecuvântați în toate popoarele, limbile și națiunile! Fiți dedicați lui Dumnezeu pentru timp și veșnicie! Credeți fiecare Cuvânt, fiecare Cuvânt. Când fratele Branham cânta corul „Numai să crezi, numai crezi”, în principal era vorba de vindecare. Astăzi, când noi cântăm

aceeași cântare, nu este vorba doar de vindecare, ci este vorba să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Pentru că cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face mincinos. Este scris în Rom. 3:4: „*Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși*”. Domnul nostru a spus: „*Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre*”. Noi credem că El este Același. Credem că există numai un Singur Dumnezeu care S-a descoperit pentru mântuirea și fericirea noastră, ca Tată în cer, în Fiul Său, pe pământ, și în noi, prin Duhul Sfânt. Nu trei dumnezei, nu trei veșnici, ci un Singur Dumnezeu veșnic care împlinește planul Său de răscumpărare. Pentru ca noi să putem primi înfierea, Tatăl a trebuit să Se descopere în Fiul pentru ca, în Fiul, să ne dăruiască înfierea (Gal. 4 de la vers. 4). Cât de prețios este Cuvântul lui Dumnezeu! Cât de minunate sunt căile lui Dumnezeu! Cât de minunată este învățătura pe care o primim și o credem din toată inima! Numai lui Dumnezeu Îi dăm cinstea în Numele lui Isus. Amin.

Cu adevărat suntem într-o atmosferă binecuvântată înaintea Feței lui Dumnezeu. Nu știu cum vă simțiți voi. Dumnezeu este prezent. Dumnezeu este prezent. Și așa cum a spus înainte fratele Müller, privitor la dragostea desăvârșită, noi trăim în timpul descoperirii depline a Cuvântului, în timpul descoperirii depline a vocii lui Dumnezeu, în timpul descoperirii și dragostei divine față de Dumnezeu și Cuvântul Său. Toate lucrurile care sunt «în parte» încetează. Domnul nostru a spus că atunci: „Când va veni ce este desăvârșit, acest «în parte» se va sfârși”. Cu adevărat El ne aduce în starea divină desăvârșită. Amin.

Acum toți care doriți să vă lăsați botezați vă rog să veniți în față. Voi credeți din toată inima în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul vostru, credeți că El Și-a vărsat Sângele, v-a iertat păcatele, v-a împăcat cu Dumnezeu și v-a dăruit o viață nouă, veșnică. Să ne rugăm.

Atotputernicule Dumnezeu pute-Ți Tu brațele Tale asupra fraților și surorilor noastre. Fie ca ei să-Ți fie dedicați Ție, fie ca ei să încheie legământul unei conștiințe curate, prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți. Fie ca Rom. 6 să se împlinească: răstignit împreună cu Hristos, să fi murit împreună cu El, îngropați cu El și înviați împreună cu El într-o viață nouă. Ridică-Ți Tu Fața asupra lor,

dăruiește-le pacea și binecuvântarea Ta, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. În fața mea stă una din cele mai lungi și mai mari călătorii. Mai degrabă aș dori să rămân aici, dar încă mai sunt credincioși pe care Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să-i ajungă. De data aceasta voi fi în Hong Kong, insulele Filipine, Malaezia, Cambodgia, Vietnam, în Bangkok și în afara Bangkokului, ca să port Cuvântul Domnului.

Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți aceia care ascultă, cred și primesc Cuvântul din acest timp. Suntem mulțumitori că încă mai este posibil. Vă mulțumesc pentru rugăciunile voastre! Vă mulțumesc că ați venit! Dumnezeu să binecuvânteze în mod deosebit pe toți traducătorii care dau mai departe Cuvântul Domnului. Vă rog, de data aceasta să vă întoarceți la casele voastre într-o credință deplină. Gândiți-vă la aceasta: fără credință este imposibil să-I placeți lui Dumnezeu. Să-L credem pe Dumnezeu din toată inima și noi vom trăi împlinirea făgăduințelor. Câți cred mesajul timpului de sfârșit? Câți cred că Dumnezeu Și-a trimis pe prorocul Său? Lăudat și cinstit să fie El. Fie ca Domnul să ne binecuvânteze pe toți.

Vă mai citesc un verset, Apoc. 19:7: „*Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă! ...*”. Ție, Mielului lui Dumnezeu Îți aducem cinstea, jertfa Ta s-a isprăvit! „*Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!*”. Atunci cu toții vom striga: „*Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat. (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: «Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!» Apoi mi-a zis: «Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!»*”. (Apoc. 19:7-9). Sărutați încă o dată biblia. Un Cuvânt atât de minunat!

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi toți! Fiți încredințați în brațul Domnului. Rămâneți în harul Său, luați la inimă fiecare Cuvânt și mulțumiți-I Domnului pentru el. El o va face bine. Salutări călduroase fraților care au venit de pretutindeni. Chiar dacă nu i-am amintit pe nume și nu i-am chemat pe toți în față, noi suntem în legătură în Domnul și-I suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toți

frații care cred același Cuvânt și-l dau mai departe, distribuie aceeași hrană duhovnicească. Domnului Îi dăm toată cinstea și toată lauda. Dacă Domnul îngăduie, ne vom reîntâlni data viitoare. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Amin.